

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1889.

Leto IX.

Attila in slovenska kraljica.

Pesem beneškega Slovenca.

Kralj Attila, Hunov veliki voj,
Beneške ugleda ravnine;
Pohotnost užge mu do njih se takoj,
Zamičejo brž ga skomine.

»Prehodil že dosti sem svetá,
Pokóril ga s svojim mečem:
Krasnejše dežele, nego je tá,
Ni, bógme, je, to vam rečem.«

»In ker je lepa — moja zató
Tá zemljica bodi slovenska;
Dobiti je pač ne bo pretežká,
Kraljica ji sámo je — ženska.«

In Attila reče, in zemlja bobní,
Vsa trese se plan valovita;
To niso potresa podzemske moči,
To kónj so hunskih kopita.

Kobilic je roj na Benečijo pal,
Žrè, pase po nji se po céni;
Vragóv je to lačna in gladna druhál,
Ki krade in rópa in pléni.

Kresóvi po zemlji beneški goré,
Oj, svetli nebrojni kresóvi;
Bog vas se usmili, ubogi ljudjé:
Goríjo vam vaši domóvi!

Zverí pridirjale so skok na skok
Morit med orače beneške,
Čuj krik njih in vik in jok in stok ...
Koljó jih zverí človeške.

Trdnjava Slovencev denašnji dán
Še zove se Landrijska jama,
Spominja se dan, ko je bežal Pesján,
Spominja kraljica se sáma.

Gorázd.

Hun vlada ob Nádiži bistri povsód,
Ni varnega več pred njim zida.
Kje vojski domači je trdni kót?
Kjé zdaj si kraljica Vida?

Pod Krasom, kjer stena skalna zijá,
Kjer širi se Landrijska jama,
Tam vojska kraljičina tabor imá,
Tam našla skrovišča je sáma.

Pred Vido prijaše Attilov sél:
»Predáj se nam sáma rada!
Če ne, ti kralj glávicó mlado bo vzél,
Pogine ti tabor od glada.«

»Gladú in Pesjánov se jaz ne bojím!
Tú vzemi za dar si meh žita,
K rojakom povrni se hitro ž njim,
Če vojska še vaša ni sita!«

»Čuj, kolikor zrn tá-le hrani méh,
Vrèč žita še toliko imamo —
Po tajnih donašajo nam ga hodéh —
Nikdár se vam mi ne udamo!«

Ustraši kralj Attila se zeló
Odveta kraljice Vide;
Benečiji lepi on dá slovó
Ter z dolgim nosom odide.

Ko Vida pa hoče péči kruh,
Zmračí se ji krasno lice:
Odnese bil Attilov je ogledúh
Poslednji ji mérník pšenice. —

Opomnja. Prim. 6. zvezek letošnjega »Ljublj. Zvona« str. 362. ter pismo g. Podreke v listku tega zvezka. —

